

דף פב.

עין משפט א.ב. או"ח סימן שיב סעיף ה

ה. היו לפניו בשבת צרור ואזני חרס חלקים, דכיון דחלקים הם ליכא משום סכנה, מקנח באוזן החרס שהוא ראוי לכסות בו פי הכלי; צרור ועשבים, יקנח בעשבים אם הם לחים, אבל ביבשים אין מקנחין מפני שהם חדים ומחתכין את הבשר.

עין משפט [ב]. או"ח סימן ג סעיף יא

יא. י. לא יקנח בחרס י משום כשפים וכן לא בעשבים יבשים ב, ולא בצרור שקנח בו חבירו.

הגה: היום שאין בתי כסאות שלנו בשדות נהגו לקנח גם בדבר שהאור שולט בו ואינו מזיק ל.

עין משפט ו. יו"ד סימן קמג סעיף א

א. א. מי שהיה ביתו סמוך לבית ע"ז ונפל אסור לבנותו ב. כיצד יעשה כונס בתוך שלו ובונה ואותו הריוח של ד' אמות ממלאו קוצים או זבל כדי שלא ירחיב בית ע"ז.

א. ב. היה הכותל שלו ושל בית הע"ז משותף ונפל מחציתו שלו מותר

י. ומש"כ מר"ן השו"ע בסי' שי"ב סעיף ה' דמקנח באוזן של חרס, שם איירי לענין איסור שבת בלבד, כה"ח אות כ"ה.

ב. וגם שאין כשפים היום, מ"מ לא יקנח משום שפוצעים הבשר.

ל. ויזהר לקנח עצמו יפה כי אם יש בו אפי' משהו צואה בפי הטבעת אסור לו בשום דבר שבקדושה, ואפי' בדיעבד שעבר והתפלל אפשר דצריך לחזור ע"כ צריך ליזהר מאוד, כה"ח אות ל"ה. ועיקר הרחיצה במים, שם.

מ. ממשנה בע"ז דף מ"ז, ומיירי כגון שהיה ביתו תחלה בנוי שם ואח"כ עשה העכו"ם בחלקו השני בית ע"ז, כ"כ בבית לחם יהודה.

וכתב הש"ך בס"ק א' דמשמע מדברי הטור שאפי' אין הבית עצמו נעבד אסור לבנות כותל לבית כיון שנהנה מזה בית הע"ז, וכך משמע בגמ' וברש"י, ודלא כהב"ח שמתיר לבנותו אם אין הבית עצמו נעבד אם רק מעמידים בו ע"ז דבזה לא נקרא שמהנה לע"ז בבנין הכותל, וכתב הש"ך דאין דבריו נראים כלל.

בהנאה **ב** ושל ע"ז אסור **ב** ואם אינו מבדיל איזה חצי שלו הכל אסור
בהנאה **ב** אבניו עציו ועפרו, או אפרו אם נשרף.

הגה: מיהו מותר לישראל למכור לעכו"ם חלקו **ב** בכותל זה בכל מקום שהוא.

- ג.** ואם על דרך משל היה עובי הכותל שנפל ב' אמות אמה שלו ומרחיק עוד ג' אמות הרי הרחקת ד' אמות, כ"כ רש"י והר"ן שחלקו בעובי עולה לו לחשבון.
- ד.** ואף דאין עובדין לשברים מיירי הכא שהיתה ע"ז של ישראל או שהעכו"ם עבד לכל אבן ואבן. כ"כ התוס' שם.
- ה.** דקימ"ל בדאורייתא אין ברירה בכה"ג. טור ור"ן. ביאורי הגר"א אות ד'.
- ו.** ר"ן בפרק כל הצלמים, ומכאן דאין איסור מצד חילול ה' שבית ע"ז יגדל ויתרבה.